

اطاعت از مخلوق در نافرمانی خالق جواز ندارد

در سنن ابن ماجه از حضرت ابو سعید خدری رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم عبد الله بن خذافه (بدری) را در یک سربیه فرمانده جنگ تعیین کرد و من با ایشان بودم تا آنکه در قسمتی از راه مردم در جای تفریحگاهشان برای کدام حاجتی آتش افروخته بودند، عبد الله بن خذافه گفت: آیا اطاعت من بالای شما واجب نیست؟ گفتند: بلی واجب است. او گفت: درست تا حال هرچه را گفتم اطاعت کردید، اما الآن من ثبات و پایداری شما را به این آتش امتحان می‌کنم. وقتی مردم آمادگی نشان دادند و عبد الله دانست که مردم اطاعت می‌کنند، گفت: درست است، خودتان را در آتش نیندازید من با شما مزاح کردم؛ آنان وقتی بازگشتند، این موضوع را با رسول الله صلی الله علیه وسلم گفتند، وی صلی الله علیه وسلم فرمود:

«مَنْ أَمَرَكَ مِنْهُمْ بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ، فَلَا تُطِيعُوهُ»

ترجمه: هرکس از امیران‌تان شما را به معصیت الله (سبحانه و تعالی) امر کند، از وی اطاعت نکنید.

این حادثه تأکید به این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم است که گفته است:

«لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ»

(رواه احمد و طبرانی)

ترجمه: در جایی که نافرمانی خالق لازم آید، از مخلوق اطاعت نکنید.

اگر متوجه شویم، ما در این عصر چقدر به تطبیق این حدیث بالای خود ضرورت داریم، خصوصاً بعد از این‌که از وضعیت حکام جابر آگاه شویم؟ بنابر این، اطاعت از حکام و علمایی که سخن‌شان مخالف شریعت الله (سبحانه و تعالی) باشد جایز نیست. لیکن اطاعت تنها از آن امیرانی جایز است که سخن‌شان مطابق کلام الله (سبحانه و تعالی) و پیامبر صلی الله علیه وسلم باشد، ولو خود آن غلام حبشی باشد.

خوانندگان محترم! تا وقتی که باز هم نزد شما حدیث دیگری را ارائه نمایم، شما را به الله بی‌نیاز می‌سپاریم.

والسلام على من اتبع الهدى